

DEVELOPMENT PLAN FOR MANPOWER OF VOCATIONAL EDUCATION TO
SUPPORT THE POLICY OF MODEL CITIES UNDER THE TRIANGLE OF STABILITY,
PROSPERITY, AND SUSTAINABILITY

Ratrisawat Thananan¹, Racha Chusuwan², Chawalit Kerdtip³

Faculty of Education, Prince of Songkla University, Songkhla 90110, Thailand

ABSTRACT	ARTICLE INFO
<p>The research entitled “Development Plan for Manpower of Vocational Education to Support the Policy of Model Cities under the Triangle of Stability, Prosperity, and Sustainability” aimed to study the cooperation patterns in the provision of vocational education with the public and private sectors and to support the policy of model citifies under the Triangle of Stability, Prosperity, and Sustainability. Theoretical document analysis and concept interpretation (Cooper, 2007) were used for this research to classify content into the same category by using descriptive method (Jamaramarn and ThanaratchPhoom, 2003). It was found that there were 6 patterns of the cooperation in the management of vocational education with the public and private sectors to support the policy of model cities of the Triangle of Stability, Prosperity, and Sustainability. However, based on the system theory, only 4 patterns could be formed.</p>	<p>Article history:</p> <p>Received 23 February 2021</p> <p>Accepted 7 April 2021</p> <p>Available online</p> <p>15 December 2021</p> <p>Keyword:</p> <p>Provision of vocational education (การจัดการอาชีวศึกษา), Model cities (เมืองต้นแบบ), Cooperation patterns (รูปแบบความร่วมมือ)</p>

*Author e-Mail address: ¹sawatdeeevec64@gmail.com, ²racha.c@psu.ac.th, ³racha.c@psu.ac.th

รูปแบบความร่วมมือในการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาร่วมกันระหว่างภาครัฐและเอกชน เพื่อรองรับนโยบายเมืองต้นแบบ “สามเหลี่ยมมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

ราตรีสวัสดิ์ ธนानันต์¹, เรชา ชูสุวรรณ² และชวลิต เกิดทิพย์³

คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สงขลา 90110, ประเทศไทย

บทคัดย่อ

วิจัยเรื่อง รูปแบบความร่วมมือในการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาร่วมกันระหว่างภาครัฐและเอกชน เพื่อรองรับนโยบายเมืองต้นแบบ “สามเหลี่ยมมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบความร่วมมือในการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาร่วมกับภาครัฐและเอกชน เพื่อรองรับนโยบายเมืองต้นแบบสามเหลี่ยมมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน การวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบการวิเคราะห์เอกสารที่อยู่ในรูปทฤษฎี แนวคิดมาตราความ (Cooper, 2007) เพื่อให้ได้เนื้อหาที่เป็นหมวดหมู่เดียวกัน โดยใช้วิธีบรรยาย (Jamaramarn & ThanaratchPhoom, 2003) และการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้เชี่ยวชาญ 6 คน (Morse, 1985) ทั้งนี้พบว่ารูปแบบความร่วมมือในการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาร่วมกับภาครัฐและเอกชนเพื่อรองรับนโยบาย เมืองต้นแบบสามเหลี่ยม มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน รูปแบบที่ง่ายสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) องค์กรธุรกิจหรือราชการร่วมกับวิทยาลัยอาชีวศึกษา ต่างคนต่างดำเนินการกิจ แต่อาจเอื้อเอื้ออกันได้ เช่น โรงเรียนเอกชนหรือโรงเรียนรัฐ ส่งลูกศิษย์เรียนต่ออาชีวศึกษา โดยรับโควตา 2) แสวงหาความร่วมมือภาครัฐและเอกชนในการแสวงหาปัจจัยนำเข้า บุคลากรที่จะเข้าเรียน บุคลากรที่จะช่วยสอนพิเศษ วัสดุ งบประมาณ จะให้เปล่าหรือมีเงื่อนไขความตกลง 3) ร่วมมือในกระบวนการสอน ประเมินผลการฝึกงาน การเสริมสร้าง คิดค้นประดิษฐ์ Hard skill, Soft skill จนตามเป้าหมาย

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 ถึงฉบับที่ 12 ให้ความสำคัญของแรงงานอาชีวศึกษา โดยระบุว่า ความได้เปรียบทางการแข่งขันทางเศรษฐกิจ จะต้องมาจากที่มีแรงงานอาชีวศึกษาจำนวนมากเพียงพอ และมีคุณภาพ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10, 11, 12) และในปี พ.ศ. 2553 มีรายงานทางด้านการศึกษาว่า แรงงานที่เข้าศึกษาต่อหลังจบ ม.3 ในสายวิชาชีพ: สายสามัญ จำนวน 40:60 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2555)

เมื่อพิจารณาการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาภายในประเทศไทย พบว่า แผนพัฒนา

การศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564)ระบุว่า ให้การส่งเสริมอาชีวศึกษาและเร่งผลิตกำลังคน เพื่อตอบสนองความต้องการพัฒนาประเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) ส่งผลถึงการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาทั้งประเทศที่จะต้องมีการบริหารจัดการต่าง ๆ รวมทั้งหลักสูตรการเรียน เพื่อให้ให้นักศึกษาเรียนอาชีวศึกษาตามความถนัดในวิชาชีพและโอกาสที่จะทำงานในจังหวัดหรือท้องถิ่นที่เรียนหนังสือโดยสอดคล้องกับแนวคิดของ Lunenburg and Ornstein (2012) ที่กล่าวว่า เมื่อสภาพแวดล้อมต่างกัน การจัดการศึกษาจะต้องแตกต่างกัน

จากเหตุผลต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้น เมื่อมาพิจารณาการจัดการศึกษาจังหวัดภาคใต้ ชายแดนใน 4 จังหวัด 4 อำเภอ ได้แก่ จังหวัด ปัตตานี จังหวัดยะลา จังหวัดนราธิวาส จังหวัด สตูล และ 4 อำเภอในจังหวัดสงขลา ตามการ กำหนดของกระทรวงศึกษาธิการ (ศูนย์ประสานงาน การบริหารการศึกษาจังหวัดชายแดนภาคใต้, 2560) จึงต้องมาพิจารณาว่ามีสภาพแวดล้อมอะไร ที่จะมีผลต่อแรงงานทักษะที่จะใช้ นักศึกษา อาชีวศึกษาเข้าทำงาน จึงพบว่า รัฐบาลประกาศ เขตพัฒนาพิเศษสามเหลี่ยม มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ซึ่ง ประกอบด้วย จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา จังหวัด นราธิวาส (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ, 2560) ดังนั้น การจัดการศึกษา อาชีวศึกษาในจังหวัดภาคใต้ชายแดน จึงต้องจัด หลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพการพัฒนาในพื้นที่ ประกอบกับปัจจุบันมีแนวคิดการจัดการศึกษาใน ศตวรรษที่ 21 และจากสภาพแวดล้อมของโลก ประเทศที่เปลี่ยนไป ที่เน้น IT และบริหารธุรกิจ มาก การจัดการศึกษาจึงต้องเน้น Soft Skill นอกจาก Hard Skill (วิชาชีพ) (สุชาติพิทย์ สอนมะลิ และธนารักษ์ ธีระมั่นคง, 2563)

แต่การจัดการศึกษาด้วยลำพัง อาชีวศึกษาเอง อาจจะติดขัดในเรื่องบุคลากร **วัตถุประสงค์**

เพื่อศึกษารูปแบบความร่วมมือในการ จัดการศึกษาอาชีวศึกษาร่วมกับภาครัฐและเอกชน เพื่อรองรับนโยบายเมืองต้นแบบ สามเหลี่ยม มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

ขอบเขตการศึกษา

1. เนื้อหาวิชาการเน้นเรื่องระบบที่เป็น แนวคิดความร่วมมือ ได้แก่ ระบบ Value Chain ระบบ Supply Chain แบบ CSR ขององค์กรธุรกิจ และราชการ

2. ประชากรจังหวัดนราธิวาส ปัตตานี และยะลา กลุ่ม ผอ.วิทยาลัยอาชีวศึกษา 18 คน

สถานที่ศึกษา อุปกรณ์ต่าง ๆ ศาสตร์องค์ความรู้ ต่าง ๆ ที่ไม่สามารถสร้างได้ทัน ด้วยงบประมาณ ภาครัฐ ช่วงปี พ.ศ. 2563 และอาจจะต่อเนื่อง พ.ศ. 2564 ต้องทุ่มเทไปแก้ไขโรคระบาดโควิด-19 จำนวนมาก ดังแสดงงบประมาณอาชีวศึกษาดังนี้

ปี พ.ศ. 2560 31,736,162,452.47 บาท

ปี พ.ศ. 2561 31,609,655,516.53 บาท

ปี พ.ศ. 2562 31,740,273,175.84 บาท

จากงบประมาณมีลดลงและเพิ่มขึ้นไม่ มากอีกทั้งในเชิงประจักษ์งบประมาณค่าใช้จ่ายทุก หน่วยงาน ได้ถูกดึงกลับไปช่วยแก้ไขเศรษฐกิจที่ตก เนื่องจากโควิด-19 ทำให้เงินงบประมาณในการ จัดการเรียนการสอนที่ปัจจุบันอาชีวศึกษาต้อง อาศัยเครื่องมือ และการเรียนแบบเน้นทักษะให้ทำ ได้จริง เป็นประการสำคัญ ต้องอาศัยงบประมาณ มากและผู้สอนที่มีทักษะและเครื่องมือที่ทันสมัย เพียงพอ

ดังนั้น จึงเกิดประเด็นด้านวิชาการว่า อาชีวศึกษาควรจะมีมือกับองค์กรภาคเอกชน ภาครัฐ หน่วยงานอื่น ๆ อย่างไร ในการจัด การศึกษา ทั้ง Soft Skill และ Hard Skill ดังนั้น การจัดการศึกษาที่จะทำให้อาชีวศึกษาพัฒนาไปได้ ตามคาดหวังจะต้องได้รับความร่วมมือจากภาครัฐ และเอกชนในการจัดการเรียนการสอน กลุ่มผู้บริหารบริษัทเอกชนขนาดใหญ่ 9 คน (ตำแหน่งกรรมการผู้จัดการ)

3. ระยะเวลา มกราคม พ.ศ. 2553- มกราคม พ.ศ. 2554

ประโยชน์ที่จะได้รับ

1. เพื่อนำเสนอรูปแบบความร่วมมือใน การจัดการศึกษาอาชีวศึกษากับภาครัฐและเอกชน ให้กับเลขาธิการอาชีวศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลใน การกำหนดนโยบายให้กับวิทยาลัยอาชีวศึกษา จังหวัดในเขตพื้นที่สามเหลี่ยมมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน และจังหวัดอื่น ๆ

2. เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้บริหารวิทยาลัย และครูนำไปใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติแสวงหาความร่วมมือ

3. เพื่อได้ประเด็นวิจัยต่อเนื่องจากเรื่อง

การทบทวนวรรณกรรม

Porter (1985) ได้แสดงแนวคิด Value Chain โดยกำหนดว่า Value Chain มี 2 กิจกรรมใหม่ ๆ ได้แก่ กิจกรรมหลัก และกิจกรรมสนับสนุน ต่อมาสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้เสนอแนวทางการเขียนงบประมาณบูรณาการระดับภาคโดยใช้หลักของ Value Chain มาเป็นแนวทางแบ่งกิจกรรมหลัก ของ Value chain เป็น 3 ส่วน คือ ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง ต้นทาง ได้แก่ การเตรียมการผลิต ประกอบด้วย ปัจจัยวัสดุ อุปกรณ์ วัตถุดิบ หลักสูตร ครูผู้สอน ที่ดิน เครื่องจักร เครื่องยนต์ กลางทาง ได้แก่ การผลิตการเรียนการสอน การฝึกงาน การประกอบเป็นสินค้า ปลายทาง ได้แก่ การตลาด การขาย ทั้งนี้ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้แนะนำให้หน่วยงานต่าง ๆ แม้จะคนละสังกัดให้สามารถเขียนแผนความร่วมมือนี้ได้ โดยแต่่ว่าใครจะทำต้นทาง กลางทาง และปลายทาง (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561)

ในแนวคิดนี้สามารถนำมาเป็นแนวทางรูปแบบความร่วมมือในการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐและเอกชนได้ คือ การเรียนการสอนของวิทยาลัยอาชีวศึกษา จัดว่าเป็น กลางทาง ทำหน้าที่ผลิต ส่วนต้นทางและปลายทาง จะเป็นภาคเอกชนหรือภาครัฐก็ได้ที่จะเข้ามา เพื่อให้ระบบ Value Chain ครบระบบ

Porter (1980) ได้เสนอแนวคิด Supply Chain ขึ้นมา หมายถึง ให้แนวคิด ว่า ธุรกิจจะมีหลาย ๆ ธุรกิจที่สามารถจะต่อเนื่องเกี่ยวข้องกับธุรกิจอื่น ๆ คือ จะต้องดูว่าธุรกิจใดที่เกิดก่อนธุรกิจที่กำลังดำเนินการและธุรกิจใดที่จะต่อเนื่องออกไป

สอดคล้องกับ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) ที่ให้แนวคิดการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการว่า ต้องคำนึงถึงระบบ Supply Chain ว่าอะไรมาก่อนจะต่อเนื่องกับธุรกิจของผู้ประกอบการอย่างไร และธุรกิจอะไรที่ต่อจากธุรกิจของผู้ประกอบการต้องสร้างความร่วมมือ ความสัมพันธ์กับ Supply Chain นั้นให้ได้ (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.), 2560)

ในแนวคิดนี้ สามารถนำมาเป็นแนวทางรูปแบบความร่วมมือในการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐ เอกชน ได้คือ องค์กรใดที่เกิดขึ้นก่อนองค์กรอาชีวศึกษา และองค์กรใด งานใดที่เกิดหลังงานอาชีวศึกษา ซึ่งควรที่จะนำมาแสวงหาความร่วมมือต่อกัน

นิคำชล รัตนมณี, เฉลิมชัย กิตติศักดิ์นำวิน และ นลินณัฐ ดีสวัสดิ์ (2561) ได้แสดงให้เห็นว่า ความร่วมมือมีกลยุทธ์ที่ระบุไว้ 2 วิธี วิธีที่ 1 ได้แก่ กลยุทธ์ที่เรียกว่า กลยุทธ์ร่วมลงทุน หมายถึง 2 ฝ่ายร่วมลงทุนร่วมดำเนินการ ผลลัพธ์ที่ได้แบ่งกันตามสัดส่วนข้อตกลง วิธีที่ 2 ได้แก่ กลยุทธ์พันธมิตร หมายถึง 2 ฝ่ายขึ้นไป มีข้อตกลงกันว่าต่างฝ่ายต่างดำเนินการในงานของแต่ละฝ่าย แต่มีข้อตกลงกันว่าจะช่วยเหลือกันอย่างไร

ในแนวคิดนี้สามารถนำมาเป็นแนวทางหารูปแบบความร่วมมือภาครัฐ ภาคเอกชนในการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาได้ โดยอาจจะมีการทั้งที่ร่วมกันผลิตหรือช่วยกันผลิต

และ ความร่วมมือ ภาครัฐ และภาคเอกชนในการร่วมกันจัดการเรียนการสอน อาจจะใช้ตามทฤษฎีระบบ ซึ่ง Robbins, Bergman, Stagg, and Coulter (2006) ได้เสนอทฤษฎีระบบไว้คือ ปัจจัยนำเข้า + กระบวนการดำเนินการ จะได้ผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบออกมา

ซึ่งอาจจะนำมาใช้กับความร่วมมือในการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาในความ

ร่วมมือภาครัฐและภาคเอกชน ที่แต่ละหน่วยงาน อาจจะร่วมในปัจจัยนำเข้าหรือกระบวนการ

หลักการเรียนการสอนอาชีวศึกษาในประเทศไทยเยอรมัน ที่ถือว่าเป็นต้นแบบของอาชีวศึกษาในประเทศต่าง ๆ เรียกว่า อาชีวศึกษาระบบคู่ขนาน กล่าวคือ นักเรียนที่จบจากโรงเรียนมัธยมศึกษาสามัญ สามารถเข้าเรียนต่อในระบบการศึกษาสายอาชีวศึกษาดังกล่าว ใช้เวลา 3-4 ปี ใน 1 สัปดาห์จะเรียนในห้องเรียนครึ่งวัน อีกครึ่งหนึ่งฝึกงานในบริษัทหรือโรงงานเอกชน (ปรีดีบุญชื้อ, 2559)

ปัจจุบันการจัดการศึกษามีความร่วมมือจากภาครัฐ และเอกชน ได้แก่ โครงการโรงเรียนประชารัฐ เป็นการผสมผสานความร่วมมือในการจัดการศึกษาของภาครัฐ เอกชนและภาคสังคม โดยมีหน่วยงานที่ร่วมพลังเพื่อขับเคลื่อนและยกระดับการศึกษาของประเทศไทย ประกอบด้วย กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภาคเอกชน 22 หน่วยงาน และภาคประชาสังคม มีเป้าหมายโรงเรียนทั้งสิ้น 7,424 โรงเรียน เริ่มดำเนินการ เมื่อปี พ.ศ. 2559 (สุรัชเกียรติ์นาข, 2562) และสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ร่วมกับกรมพัฒนาฝีมือแรงงานร่วมกับภาคเอกชนที่มีสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสมาคมผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ไทย ร่วมกันพัฒนาการอาชีวศึกษาในรูปแบบทวิภาคี ซึ่งเป็นการจัดการอาชีวศึกษาที่ภาคเอกชนมีความพึงพอใจมาก เพราะนักเรียน นักศึกษาต้องไปฝึกอาชีพในสถานประกอบการระยะเวลาไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของหลักสูตร โดยที่นักเรียน นักศึกษาจะได้รับเบี้ยเลี้ยงระหว่างเรียน ได้รับการฝึกเทคโนโลยีใหม่จากสถานประกอบการ ในขณะที่สถานประกอบการก็จะได้เตรียมกำลังคนไว้ในอนาคตและยังได้สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ในการช่วยฝึกกำลังคนอีกด้วย (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2558)

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบสังเคราะห์เอกสารในลักษณะแนวคิด ทฤษฎี และจะแนวทางที่เกิดขึ้นในต่างประเทศ ดำเนินการโดยทบทวนวรรณกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความร่วมมือ ที่จะนำมาเขียนแนวทางในการสังเคราะห์สรุปถึงรูปแบบความร่วมมือในการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาร่วมกับภาครัฐ และภาคเอกชนได้ เพื่อรองรับเมืองต้นแบบสามเหลี่ยม มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

ในความร่วมมือลักษณะพื้นที่กิจกรรมทางพัฒนาเศรษฐกิจ ได้แก่ สามเหลี่ยม มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ลักษณะกิจกรรมในจังหวัดปัตตานี คือ เกษตรอุตสาหกรรม ยะลา คือ การพัฒนาตนเองแบบยั่งยืน กับสร้างบรรยายการในการลงทุน เช่น การท่องเที่ยว สาธารณูปโภค สภาพแวดล้อม มีเส้นทางคมนาคม ทั้งรถยนต์ รถไฟ เครื่องบิน นราธิวาสเน้นการค้าชายชายแดน พร้อมด้วยองค์ประกอบต่าง ๆ ของการค้าชายชายแดน ดังนั้น ความร่วมมืออาจจะร่วมมือทั้งภายใน 3 จังหวัด ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส หรือในจังหวัดพื้นที่อื่น หรือต่างประเทศที่มีลักษณะกิจกรรมทางธุรกิจเหมือนกับ 3 จังหวัด ดังกล่าว

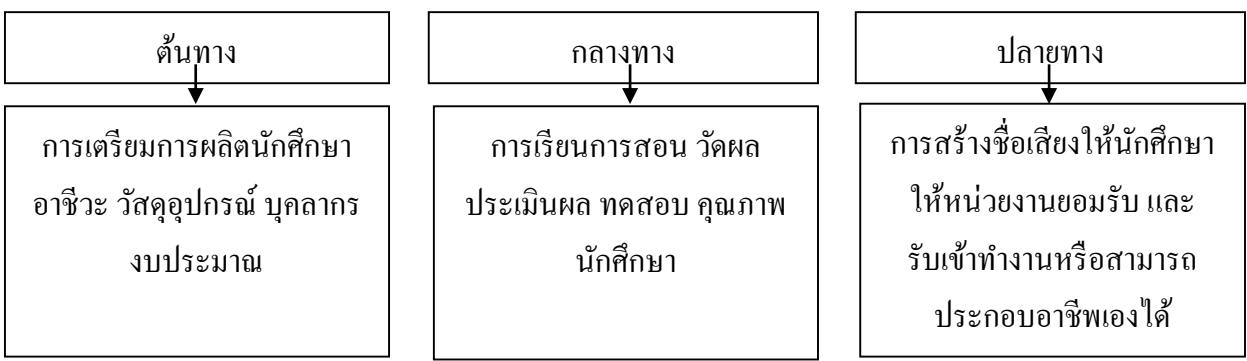
การวิจัยโดยการสังเคราะห์สามารถอธิบายได้ดังนี้

การสังเคราะห์งานวิชาการเป็นกระบวนการวิจัยประเภทหนึ่ง มีการกำหนดคำถามการวิจัย และหาหลักฐานเชิงประจักษ์ตรงกับกรณีศึกษา จากนั้นตีความ (Cooper, 2007) การสังเคราะห์ในงานวิจัยครั้งนี้เป็นการสังเคราะห์เชิงคุณภาพ โดยนำเนื้อหาสาระที่คล้ายหรือเหมือนมาเรียงไว้ในหมวดหมู่เดียวกัน โดยใช้วิธีบรรยาย (Jamaramarn and Thanaratchataphoom, 2003); Wongwanit, 2002) เนื้อหาสาระนี้คือแนวคิด ทฤษฎี จากนั้นมาทำการใช้เหตุผลเชิงอุปมาน (Induction Reasoning) เสนอผลที่ปรากฏ

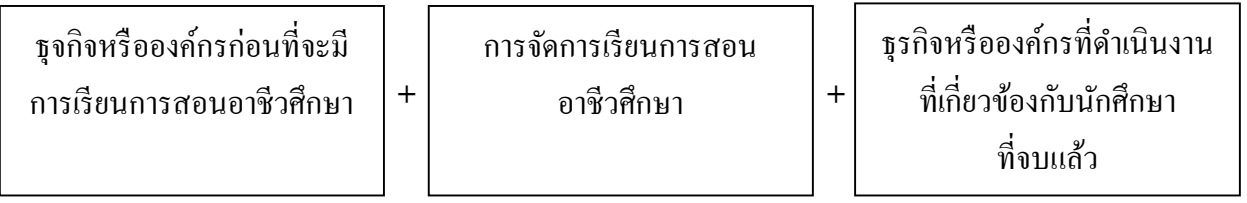
จากนั้น ได้สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง 6 คน (ผอ.วิทยาลัยอาชีวะ 3 คน, ผู้บริหารบริษัทเอกชน 3 คน) (Morse} 1958) ในประเด็นความร่วมมือที่

สังเคราะห์ได้ ถึงความเหมาะสมและความเป็นไปได้ (จังหวัดละ 2 คน ภาครัฐ 1 คน ภาคเอกชน 3 จังหวัด นราธิวาส ยะลา ปัตตานี รวม 6 คน)

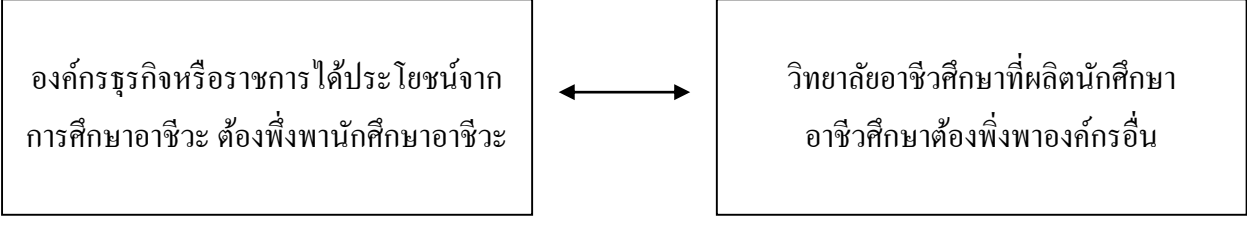
การสังเคราะห์ข้อมูล

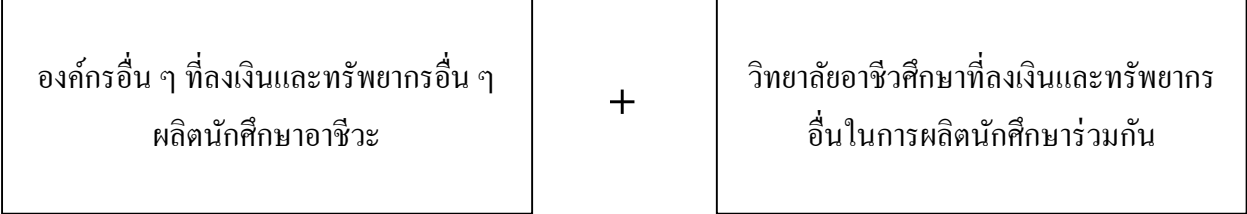
ภาพที่ 1 ประยุกต์จาก Value Chain (Porter, 1985; สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561)

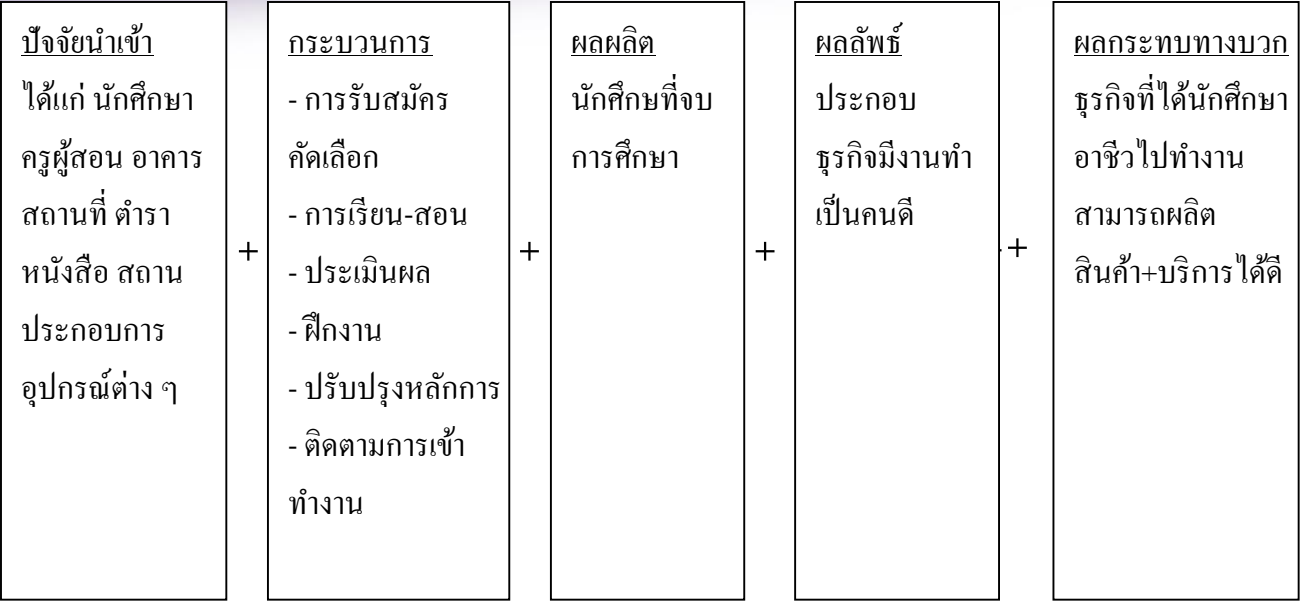
ภาพที่ 2 ประยุกต์จาก Supply Chain (Porter, 1980; สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.), 2560)

ภาพที่ 3 ประยุกต์จาก กลยุทธ์พันธมิตร (นิสาชล รัตนมณี และคณะ, 2561)

ภาพที่ 4 ประยุกต์จาก กลยุทธ์ร่วมลงทุน (นิสาชล รัตนมณี และคณะ, 2561)

ภาพที่ 5 ประยุกต์จาก ทฤษฎีระบบ (Robbins, Bergman, Stagg, & Coulter, 2006)

สรุปอภิปรายผล

การนำเสนอแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
การนำไปใช้เป็นรูปแบบความร่วมมือในการจัด
การศึกษาอาชีวศึกษาร่วมกับภาครัฐและเอกชน

เพื่อรองรับนโยบายเมืองต้นแบบ “สามเหลี่ยม
มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” โดยวิธีการสังเคราะห์ประเด็น
ที่เหมือนหรือคล้ายไว้ด้วยกันในลักษณะอุปมาน

ตารางที่ 1 ความร่วมมือตามแนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ รูปแบบที่ 1-3

รูปแบบที่ 1 รูปแบบความร่วมมือโดยใช้การ สังเคราะห์ของ Value chain Supply chain ทฤษฎีระบบ	รูปแบบที่ 2 รูปแบบความร่วมมือโดยใช้การ สังเคราะห์ของ Value chain Supply chain ทฤษฎีระบบ	รูปแบบที่ 3 รูปแบบความร่วมมือโดยใช้การ สังเคราะห์ของ Value chain Supply chain ทฤษฎีระบบ
ใช้ต้นทางของแนวคิด Value Chain ใช้ลักษณะธุรกิจที่เป็น Supply Chain ก่อนทำ Supply Chain ที่เป็นการผลิตนักศึกษา และใช้ปัจจัยนำเข้าของทฤษฎีระบบมาสังเคราะห์ร่วมกันจะได้รูปแบบ	ใช้กลางทางของแนวคิด Value Chain คือ การผลิต ปและใช้ ลักษณะธุรกิจหรือการดำเนิน Supply Chain ของการผลิต นักศึกษาและใช้กระบวนการผลิตของทฤษฎีระบบมาสังเคราะห์ร่วมกันจะได้รูปแบบความ	ใช้ปลายทางของแนวคิด Value Chain ใช้ลักษณะธุรกิจหรือการ ดำเนินการหลังนักศึกษาจบแล้ว และองค์กรที่ดำเนินการหลัง นักศึกษาจบ คือ เอาไปทำ ประโยชน์ของ Supply Chain หลังนักศึกษาจบ และใช้

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รูปแบบที่ 1 รูปแบบความร่วมมือโดยใช้การ สังเคราะห์ของ Value chain Supply chain ทฤษฎีระบบ	รูปแบบที่ 2 รูปแบบความร่วมมือโดยใช้การ สังเคราะห์ของ Value chain Supply chain ทฤษฎีระบบ	รูปแบบที่ 3 รูปแบบความร่วมมือโดยใช้การ สังเคราะห์ของ Value chain Supply chain ทฤษฎีระบบ
ความร่วมมือก่อนการผลิต นักศึกษา โดยวิทยาลัยอาชีวศึกษา แสวงหาความร่วมมือกับภาครัฐ และเอกชน ด้านการสนับสนุน การเตรียมการผลิต ได้แก่ เตรียม หานักศึกษา วัสดุ อุปกรณ์ บุคลากร ผู้สอน งบประมาณ สนับสนุน จะให้เปล่าหรือมี เงื่อนไขขึ้นอยู่กับจะตกลงกัน	ร่วมมือในการผลิตนักศึกษา แสวงหาความร่วมมือกับภาครัฐ และเอกชนด้านการเรียนการสอน วัดประเมินผลสร้างคุณภาพ นักศึกษาทั้ง Hard Skill และ Soft Skill สนับสนุนครูสอนขณะฝึกงาน หรือมีครูพิเศษในวิชาต่าง ๆ	ทฤษฎีระบบในการที่นักศึกษาจบ แล้ว นำไปทำประโยชน์โดยเป็น ลักษณะรูปแบบร่วมมือในการนำ นักศึกษาที่จบแล้วไปใช้ประโยชน์ แสวงหาความร่วมมือกับภาครัฐ และเอกชน ด้านการสร้างชื่อเสียง ให้นักศึกษา ให้หน่วยงานยอมรับ และรับเข้าทำงาน หรือสามารถ ประกอบอาชีพได้ โดยแหล่งเงินให้ ความเชื่อถือ ให้กู้เงินลงทุน

ตารางที่ 2 ความร่วมมือตามแนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ รูปแบบที่ 4-6

รูปแบบที่ 4 รูปแบบความร่วมมือโดยใช้การ สังเคราะห์ของ กลยุทธ์พันธมิตร ทฤษฎีระบบ	รูปแบบที่ 5 รูปแบบความร่วมมือโดยใช้การ สังเคราะห์ของ กลยุทธ์การลงทุน ทฤษฎีระบบ	รูปแบบที่ 6 รูปแบบความร่วมมือโดยใช้การ สังเคราะห์ของ ทฤษฎีระบบ
ใช้กลยุทธ์พันธมิตร ในกรณีเอื้อ ประโยชน์ ซึ่งกันและกัน ในการ ผลิตและนำนักศึกษาไปใช้ตลอดจน ใช้ทฤษฎีระบบในด้านผลลัพธ์ที่ ผลิตนักศึกษาแล้วต้องมีการทำ แสวงหาความร่วมมือกับองค์กร ธุรกิจหรือราชการร่วมมือกับ วิทยาลัย	ใช้กลยุทธ์ร่วมลงทุน ในกรณีองค์กร อื่น ๆ มาร่วมลงทุนในการผลิต นักศึกษาอาชีวะ เพื่อให้ได้มี นักศึกษาที่มีคุณภาพ และอาศัย ทฤษฎีระบบในด้านปัจจัยนำเข้า กระบวนการผลิต และการได้มาซึ่ง นักศึกษาที่จบมีคุณภาพแสวงหา ความร่วมมือกับ	ใช้ทฤษฎีระบบในกรณีผลกระทบ ทางบวกใช้กับการที่ความร่วมมือ ในการติดตามผลการทำงานของ นักศึกษากรณีจบแล้วแสวงหา ความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐ และเอกชนในการติดตาม นักศึกษาที่จบแล้ว ทำงานหรือ ประกอบธุรกิจที่โดดเด่น

ตารางที่ 2 (ต่อ)

รูปแบบที่ 4 รูปแบบความร่วมมือโดยใช้การ สังเคราะห์ของ กลยุทธ์พันธมิตร ทฤษฎีระบบ	รูปแบบที่ 5 รูปแบบความร่วมมือโดยใช้การ สังเคราะห์ของ กลยุทธ์การลงทุน ทฤษฎีระบบ	รูปแบบที่ 6 รูปแบบความร่วมมือโดยใช้การ สังเคราะห์ของ ทฤษฎีระบบ
<p>อาชีพศึกษาต่างคนต่างทำ ดำเนินการในการกิจขององค์กร แต่อาจจะมีบางอย่างเอื้อเพื่อกันได้ เช่น โรงเรียนเอกชน โรงเรียนรัฐ ส่งเด็ก ม.3 มาเรียนต่ออาชีพะ โดย รับโควตา ได้ประโยชน์ทั้ง 2 ฝ่าย</p>	<p>องค์กรภาครัฐและเอกชนช่วย วิทยาลัยอาชีวะผลิตนักศึกษา เช่น อบจ. เทศบาล อบต. เป็นต้น ทำให้ เป้าการผลิต อาชีวะมากขึ้น และ เงินลงทุนของสำนักงาน คณะกรรมการ การอาชีวศึกษา ลดลง จะได้ไป พัฒนาด้านอื่น มาก ขึ้น หรือเอกชนมาช่วย ผลิต นักศึกษา อาชีวศึกษา หรือเอกชน ให้ทุนนักศึกษาในอาชีวศึกษาของ รัฐ</p>	<p>เด่นมาเป็น ตัวอย่างสร้างชื่อเสียง</p>

ตารางที่ 3 สังเคราะห์ความเห็นจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้เชี่ยวชาญภาครัฐและภาคเอกชนด้านละ 3 คน รวม 6 คน (Morse, 1958) ถึงความเห็นความร่วมมือระหว่างวิทยาลัยอาชีวศึกษาและบริษัทเอกชนในพื้นที่สามเหลี่ยม มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

คนที่	รูปแบบความร่วมมือ		ความร่วมมือ รูปแบบชั้น	เรียงลำดับความ ร่วมมือที่ ดำเนินการง่ายสุด ไปหายาก
	เห็นด้วย: สาเหตุ	ไม่เห็นด้วย: สาเหตุ		
<p>เอกชน 1 นราธิวาส</p>	<p>เห็นด้วย มีประโยชน์ 3 ฝ่าย วิทยาลัยอาชีวศึกษาทำหลักสูตร ถูกต้อง สถานประกอบการได้ค่า ทำงานตรงความต้องการ นักศึกษา มีงานทำ</p>	-	ไม่มีการเพิ่ม	<p>1, 2, 3, 4, 5, 6 และขอให้เน้นการ สัมมนาร่วมกันทุก 3 เดือน เพื่อ ทบทวน</p>

ตารางที่ 3 (ต่อ)

คนที่	รูปแบบความร่วมมือ		ความร่วมมือรูปแบบชั้น	เรียงลำดับความร่วมมือที่ดำเนินการง่ายสุดไปหายาก
	เห็นด้วย: สาเหตุ	ไม่เห็นด้วย: สาเหตุ		
เอกชน 2 ยะลา	เห็นด้วย มีประโยชน์เพราะแรงงานหลักมาจากอาชีวศึกษา จะทำให้เข้มแข็งและมีคุณภาพมากขึ้น	-	ไม่มีการเพิ่ม	4, 3, 1, 2, 5, 6
เอกชน 3 ปัตตานี	เห็นด้วย มีประโยชน์เพราะแรงงานมาจากนักศึกษาอาชีวศึกษา ซึ่งจะทำให้เข้มแข็งมีคุณภาพตามต้องการ	-	ไม่มีการเพิ่ม	4, 3, 1, 2, 5, 6
อาชีวศึกษา 1 นราธิวาส	เห็นด้วย มีประโยชน์ลดความขัดแย้ง และเปลี่ยนประสบการณ์เกิดการทำงานร่วมกัน	-	ไม่มีการเพิ่ม	4, 2, 1, 3, 5, 6
อาชีวศึกษา 2 ยะลา	เห็นด้วย มีประโยชน์ เพราะเอื้อประโยชน์ต่อกันและกันทุกฝ่าย ที่ร่วมมือกัน สุดท้ายส่งผลต่อเศรษฐกิจ สังคม	-	ไม่มีการเพิ่ม	4, 6, 1, 3, 2, 5
อาชีวศึกษา 3 ปัตตานี	เห็นด้วย มีประโยชน์ เกิดความร่วมมือภาครัฐและเอกชนแน่นนอน	-	ไม่มีการเพิ่ม	1, 2, 3, 4, 5, 6

จากตารางความร่วมมือภาครัฐอาชีวศึกษากับภาคเอกชน ในสามเหลี่ยม มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน มี 6 รูปแบบ ที่ร่วมมือง่ายสุดไปสู่ปฏิบัติยาก เรียงลำดับดังนี้ 4, 1, 2, 3, 5, 6 และเสนอให้มีการสัมมนาความร่วมมือทุก 3 เดือน เพื่อทบทวน

อภิปรายผล

รูปแบบความร่วมมือในการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาร่วมกับภาครัฐและเอกชน เพื่อรองรับนโยบาย “เมืองต้นแบบสามเหลี่ยมมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” มีทั้งหมด 6 รูปแบบ รูปแบบปฏิบัติง่ายไปสู่ปฏิบัติยาก ได้แก่ 4, 1, 2, 3, 5, 6

อันดับ 1 รูปแบบที่ 4 ความร่วมมือภาครัฐและเอกชน เพื่อประโยชน์ในการที่องค์กรธุรกิจหรือราชการ ร่วมมือกับวิทยาลัยอาชีวศึกษาต่างคนต่างดำเนินการในภารกิจขององค์กรแต่อาจจะมีบางอย่างเอื้อเพื่อกันได้ เช่น โรงเรียนมัธยมต้น หาที่เรียนต่อให้ลูกศิษย์โดยส่งนักเรียนให้วิทยาลัยอาชีวศึกษา ได้ประโยชน์ทั้ง 2 ฝ่าย สอดคล้องกับ ประยุทธ์ จันทร์โอชา. (2559) ภาครัฐและภาคเอกชนร่วมมือกันสร้างประโยชน์ทั้ง 2 ฝ่าย และเกิดความเข้มแข็งในลักษณะประชา รัฐ

อันดับ 2 รูปแบบที่ 1 ความร่วมมือภาครัฐและเอกชน เพื่อประโยชน์ในการแสวงหาความร่วมมือกับภาครัฐและเอกชน ด้านการสนับสนุน การเตรียมการผลิต ได้แก่ เตรียมหา นักศึกษา วัสดุ อุปกรณ์ บุคลากร ผู้สอน งบประมาณสนับสนุน จะให้เปล่าหรือมีเงื่อนไข ขึ้นอยู่จะตกลงกัน และธุรกิจหรือองค์กรภาครัฐและเอกชนที่ดำเนินธุรกิจที่ต่อเนื่องกันก่อนที่จะมีการเรียนการสอนอาชีวศึกษา เช่น ต้องการนักศึกษาไปทำงานก็ตกลงกันแต่แรก เพื่อให้วิทยาลัยอาชีวศึกษาได้สอนให้แก่นักศึกษา และแสวงหาความร่วมมือภาครัฐและเอกชนในการแสวงหาปัจจัยนำเข้า บุคลากรที่จะเข้าเรียน บุคลากรที่จะช่วยสอนพิเศษ วัสดุอุปกรณ์ งบประมาณ จะให้เปล่าหรือมีเงื่อนไขตามที่ตกลงกัน สอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (2562) ที่พบว่า หลักการมีส่วนร่วมของเอกชนหรือประชาชนที่มีส่วนร่วมกับราชการ ตั้งแต่ต้นน้ำ คือ ปัจจัยนำเข้า

อันดับ 3 รูปแบบที่ 2 ความร่วมมือภาครัฐและเอกชน เพื่อประโยชน์ในการแสวงหาความร่วมมือกับภาครัฐและเอกชนด้านการเรียนการสอน วัดประเมิณผล สร้างคุณภาพนักศึกษาทั้ง Hard Skill และ Soft Skill สนับสนุนครูสอนขณะฝึกงานหรือมีครูพิเศษในวิชาต่าง ๆ และการจัดการเรียนการสอนที่ต้องอาศัยความร่วมมือภาครัฐและเอกชนในการดำเนินการสอน การสนับสนุนบุคลากร การบริจาควัสดุอุปกรณ์ และร่วมมือในกระบวนการสอน การประเมิณผล การฝึกงาน การเสริมสร้างการคิดค้นสิ่งประดิษฐ์ Hard Skill และ Soft Skill จบตามเป้าหมาย สอดคล้องกับ Agranoff and Guire (2003) ที่พบว่า แนวทางความร่วมมือภาครัฐและเอกชนว่า สร้างการเรียนรู้ร่วมกัน การร่วมกันหาข้อตกลง การร่วมสรรสร้าง การพึ่งพาอาศัยกัน การปฏิบัติงานร่วมกัน

อันดับ 4 รูปแบบที่ 3 ความร่วมมือภาครัฐและเอกชน เพื่อประโยชน์ในการแสวงหาความร่วมมือกับภาครัฐและเอกชน ด้านการสร้าง

ชื่อเสียงให้นักศึกษา ให้หน่วยงานยอมรับและรับเข้าทำงาน หรือสามารถประกอบอาชีพได้ โดยแหล่งเงินให้ความเชื่อถือ ให้กู้เงินลงทุน และองค์กรภาครัฐและเอกชนที่ดำเนินกิจกรรมอื่นต่อจากการเรียนการสอนอาชีวะ เช่น ร่วมมือในการวิจัยสิ่งประดิษฐ์ เมื่อได้สิ่งประดิษฐ์เป็นสิทธิร่วมของอาชีวะกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน หรือนำนักศึกษาอาชีวะสู่ระบบบริการจัดหางาน และนักศึกษามีงานทำหรือประกอบอาชีพได้ โดยมีองค์กรภาครัฐหรือเอกชนสนับสนุน สอดคล้องกับ อูมา ศรีสุข (2561) ที่พบว่า ความร่วมมือที่เรียกว่า Public Private People Partnership เป็นการร่วมมือของภาคเอกชนที่มีต่อภาครัฐ เพื่อให้เอกชนเข้าใจและช่วยเหลือซื้อผลิตภัณฑ์

อันดับ 5 รูปแบบที่ 5 ความร่วมมือภาครัฐและเอกชน เพื่อประโยชน์ในการที่องค์กรภาครัฐและเอกชนช่วยวิทยาลัยอาชีวศึกษาผลิตนักศึกษาอาชีวศึกษา เช่น อบจ. เทศบาล อบต. เป็นต้น ทำให้เป้าการผลิตอาชีวศึกษามากขึ้นและเงินลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาใช้จ่ายลดลง หรือเอกชนมาช่วยผลิตนักศึกษาอาชีวะ หรือโรงงานหรือองค์กรภาครัฐส่งบุคลากรมาเรียนต่อ สอดคล้องกับ Kline (2003) ที่พบว่า ความร่วมมือในกรณีการแข่งขัน โดยให้ความหมายว่าเพื่อประโยชน์ในการแข่งขันทางคุณภาพ ด้วยเพราะหลายรายจะเกิดการแข่งขันกันเพื่อให้ลูกค้าพึงพอใจสูงสุด และยังสอดคล้องกับ สำนักการศึกษาและนวัตกรรมการเรียนรู้ (2563) ที่กล่าวว่า หลักสูตรการเรียนการสอนในลักษณะร่วมผลิตระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและสถานประกอบการ (ภาครัฐ เอกชน ชุมชน) เพื่อให้บัณฑิตพร้อมสู่โลกแห่งการทำงานจริงได้ทันที มีสมรรถนะตรงกับความต้องการของตลาดงาน สามารถพัฒนาอาชีพในปัจจุบันและเตรียมพร้อมรองรับตำแหน่งงานในอนาคต

อันดับ 6 รูปแบบที่ 6 ความร่วมมือภาครัฐและเอกชน เพื่อประโยชน์ในการร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการติดตาม

นักศึกษาที่จบแล้วทำงานหรือประกอบธุรกิจที่โดดเด่นมาเป็นตัวอย่างสร้างชื่อเสียง สอดคล้อง Kotler (2012) ที่พบว่า หลักในการที่ผู้ผลิตเจ้าของสินค้าจะต้องมีการสร้างคุณค่าที่แท้จริง หมายถึงในการผลิตหรือร่วมกันผลิต เพื่อพูดหรือประชาสัมพันธ์คุณสมบัติสินค้าไปแล้ว จะต้องติดตามว่าสินค้านั้นมีคุณค่าตามที่แจ้งไว้หรือไม่

ข้อเสนอแนะ

ฝ่ายบริหารสามารถนำหลักเกณฑ์ความร่วมมือของภาครัฐและเอกชน โดยให้นโยบายความร่วมมือตามหลักวิชาการต่าง ๆ 6 ประการที่สรุปมาข้างต้น แต่สำหรับจะใช้ประการไหนกับองค์กรใด ให้ขึ้นกับศักยภาพของทีมบริหาร และสมาคมศิษย์เก่าในวิทยาลัยอาชีวศึกษานั้น ๆ โดยลักษณะองค์กรที่ร่วมมือจะต้องมีลักษณะที่ทำธุรกิจเหมือนกันหรือสอดคล้องกัน 3 เหลี่ยมมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ของปัตตานี ยะลา นราธิวาส ทั้งในภาคใต้ ส่วนกลาง และในพื้นที่ EEC

ฝ่ายปฏิบัติ คือ วิทยาลัยอาชีวศึกษาต่าง ๆ สามารถนำหลักวิชาการไปปฏิบัติได้ทันที โดยให้มีการตั้งเป้าหมายว่าจะทำความร่วมมือกับองค์กรภาครัฐและเอกชน จาก 6 รูปแบบ ที่กล่าวมา

เมื่อจบบทความวิจัยเรื่องนี้ ทำให้ได้หัวข้องานวิจัยใหม่ โดยมีหัวข้อวิจัยว่า ศึกษาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของความร่วมมือการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564)* กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- นิศาชล รัตนมณี, เฉลิมชัย กิตติศักดิ์นาวิน และนลินณัฐ ดีสวัสดิ์. (2561). การพัฒนาองค์การโดยใช้พันธมิตรเชิงกลยุทธ์. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยธนบุรี*, 12(27), 175-186.
- ประยุทธ์ จันทร์โอชา. (2559). *โครงการผู้นำเพื่อพัฒนาการศึกษาที่ยั่งยืน CONNEXT ED (Leadership Program for Sustainable Education)* ภายใต้โครงการสานพลังประชารัฐ. กรุงเทพฯ: สำนักงานรัฐมนตรี.
- ปรีดี บุญชื่อ. (2559). อาชีวศึกษา “ระบบคู่ขนาน” ของเยอรมัน ความสำเร็จที่กลายเป็นแบบอย่างแก่นานาประเทศ. เข้าถึงได้จาก <https://thaipublica.org/2016/10/pridi13/>
- ศูนย์ประสานงานการบริหารการศึกษาจังหวัดชายแดนภาคใต้, (2560). *ผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560*. ปัตตานี: ศบป.จตช.
- สำนักงานศึกษาและนวัตกรรมการเรียนรู้. (2563). *หลักสูตรการเรียนการสอนในลักษณะร่วมผลิตระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและสถานประกอบการ (Cooperative and work integrated education)*. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). *ทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12*. กรุงเทพฯ: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). *การเขียนแผนความร่วมมือด้านการศึกษาของภาครัฐและเอกชน*. กรุงเทพฯ: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2558). *ความร่วมมือภาครัฐและเอกชนในการจัดการอาชีวศึกษา*. เข้าถึงได้จาก <http://www.vec.go.th/ข่าว/บริหารจัดการข่าว/รายละเอียดข่าว/tabid/103/ArticleId/3182/language/th-TH/Default.aspx>
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2562). *การบริหารงานภาครัฐแบบมีส่วนร่วม*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2555). *รายงานการวิจัย แนวทางส่งเสริมการเพิ่มสัดส่วนผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพตามเป้าหมายในแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552-2559)*. กรุงเทพฯ: สกศ.
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.), (2560). *แนวทางการส่งเสริมกลุ่มธุรกิจ SMEs ที่มีการเติบโตสูงของประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: สสว.
- สุธาทิพย์ สอนมะลิ และธนารักษ์ อีระมันคง. (2563). *ทักษะมนุษย์ในโลก AI กับการศึกษา ที่ต้อง Transform*. เข้าถึงได้จาก <https://www.nationweekend.com/content/advertise/5108>
- สุรัชย์ เทียนขาว. (2562). *เดินหน้าประเทศไทย นโยบายการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ต่อกันเป็นสะพาน*. เข้าถึงได้จาก https://www.matichon.co.th/article/news_1627611
- อุมา ศรีสุข. (2561). *การบริหารจัดการแบบร่วมมือกันระหว่างภาครัฐ และภาคส่วนต่าง ๆ ในสังคม*. เข้าถึงได้จาก http://wiki.ocsc.go.th/_media/อุมา_ศรีสุข15.pdf

Agranoff, R., & McGuire, M. (2003). *Collaborative public management: New strategies for local governments*. Washington, DC: Georgetown University Press.

Cooper, H. (2007). *Evaluating and interpreting research syntheses in adult learning and literacy*. Cambridge MA: National Center for the Study of Adult learning and Literacy.

Jamaramarn, U., & Thanaratchataphoom, T. (2003). Synthesis of research related to selection of candidates to study in higher education institutions. *Journal of Education, Prince of Songkhla University, Pattani Campus*, 15(2), 35-45.

Kline, R. B. (2005). *Principles and practice of Structural Equation Modelings* (2nd ed.). NJ: Prentice-Hall Inc.

Kotler, P. (2012). *Marketing management*. New Jersey: Prentice Hall.

Lunenburg, C. & Ornstein, C. (2012). *Educational administration: Concepts and practices* (6th ed.). BelMont CA: Wadsworth.

Robbins, S., Bergman, R., Stagg, I., & Coulter, M. (2006). *Management*. (4th ed.). New York: McGraw-Hill.

Porter, M. E. (1980). *Competitive strategy: Techniques for analyzing industries and competitors*. New York: The Free Press.

Porter, M. E. (1985). *Competitive advantage: Creating and sustaining superior performance*. New York: The Free Press.

Wongwanit, S. (2002). A synthesis of needs assessment techniques used in students' theses of Faculty of Education, Chulalongkorn University. *Journal of Research Methodology: JRM*, 15(2), 255-277.